PASIUNE, PREGĂTIRE ASIDUĂ, CONTINUĂ, DISCIPLINATĂ, PENTRU CA LA MONTREAL REZULTATELE ATLETICE ROMÂNEȘTI SĂ FIE SUPERIOARE ACELORA DE LA MÜNCHEN!

● 1973 nu a fost un sezon de „relaxare" ● Sportivii noștri au înregistrat unele succese de prestigiu, dar nivelul general al atletismului românesc este, încă, mediocru ● Să avem încredere în actuala generație de juniori, dar să avem și grijă de ea... ● Cîți dintre atleții fruntași își vor îndeplini îndrăznețele obiective stabilite pentru anul 1974?

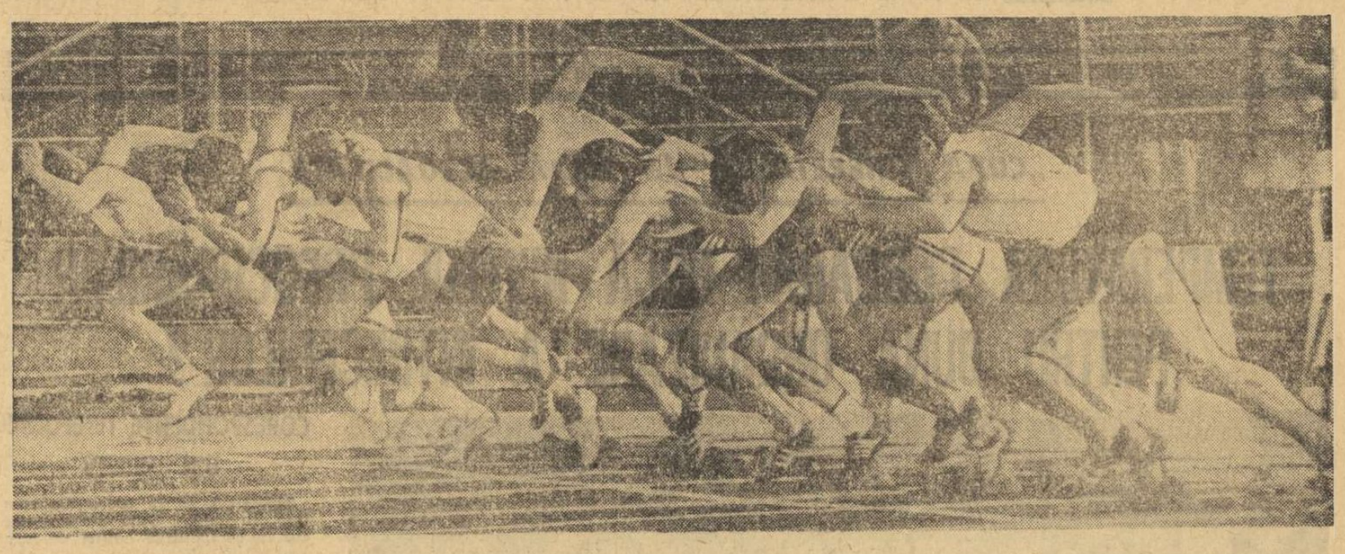

Dacă Olimpiada '76 ar fi mîine...?

...DOAR 4 ATLETE DIN ROMÂNIA AR AVEA ACCES ÎN FINALE!

CITEVA PERFORMANȚE REMARCABILE...

Este indiscutabil că, pe plan general, anul 1973 a prilejuit atletismului nostru o creștere valorică însemnată. În acest an au fost obținute unele succese de prestigiu în mari competiții internaționale: **Carol Corbu a devenit campion european de sală la triplusalt (Valeria Bufanu — medalie de argint la 60 mg); Virginia Ioan la înălțime și Argentina Menis la disc au cucerit medaliile de aur și, respectiv, argint la Universiada de la Moscova; la „europenele" de juniori de la Duisburg, Gheorghe Ghipu s-a clasat pe primul loc la 1500 m, Nicolae Onescu (1500 m) și Gheorghe Megelea (suliță) au ocupat locul secund, iar Doina Spînu (lungime) locul trei; Ghipu (1500 m — 3:39,0) și Megelea (suliță — 82,26 m) au stabilit recorduri europene de juniori (Ghipu deține, de asemenea, și recordul în cursa de 1500 m a Cupei Europei); la campionatele mondiale școlare de la Atena Doru Oprea la înălțime și Adrian Calimente la 110 mg au cucerit medaliile de aur, Dorin Moruzan, la suliță, pe cea de argint, iar Viorel Dumitrescu la 100 m și Constantin Ciuplea la disc, pe cele de bronz.**

Vom mai consemna, de asemenea, **cele patru victorii realizate la Festivalul mondial al tineretului de la Berlin: Constantin Cîrstea (înălțime), Doina Spînu (lungime), Gheorghe Megelea (suliță) și Nicolae Onescu (1500 m) ca și calificarea, pentru prima oară, a reprezentativei României în finala feminină a Cupei Europei (Bruno Zauli) de la Edinburg.** În altă ordine de idei, trebuie subliniate: **succesul pionierilor români la tetratlonul „Cupa Prieteniei" din Cehoslovacia, victoria echipei masculine de seniori a țării noastre la Jocurile Balcanice de la Atena, cele 12 titluri balcanice de seniori și 15 la juniori, cele 276 de recorduri republicane realizate (67 seniori, 181 juniori și 28 copii), ca și unele victorii repurtate de echipele reprezentative de seniori și juniori în diferite meciuri internaționale.**

Este, de asemenea, de notat faptul că mediile rezultatelor celor mai buni 10 atleți ai țării au fost superioare, față de anul olimpic 1972, la 17 din cele 22 de probe masculine, dintre care la cîteva probe au fost înregistrate creșteri însemnate: 5000 m 14:16,38 față de 14:25,60, 3000 m obstacole 8:52,02 față de 8:58,80, 20 km marș 1.30:24,30 față de 1.33:16,22, 10 000 m 30:13,16 față de 30:44,22 etc. În probele feminine, însă, situația este mai slabă. Doar la patru probe (înălțime, pentatlon, 400 m și 1500 m), media rezultatelor din 1973 a fost superioară celei din 1972, iar la o probă (100 m) a fost egală, în rest la 7 probe (!) rezultatele de ansamblu sînt în scădere!

Referindu-ne la anul în curs ar mai fi și alte aspecte (baza materială a atletismului, sporirea numărului de practicanți ai acestui sport, creșterea exigenței în pregătirea atleților, preocuparea pentru atletism la nivelul județelor, școlilor și al secțiilor din cluburi și asociații etc.) care marchează o oarecare îmbunătățire a situației generale a atletismului nostru. Dacă am considera însă aceste realizări, și poate încă altele, ca suficiente am comite o mare greșeală, căci atletismul nostru, pe toate planurile activității sale, are încă mulți pași de făcut pînă a se putea înscrie în spiritul cerințelor actuale și de perspectivă, pînă a avea nivelul competitiv așteptat de mai multă vreme.

Dacă Olimpiada de la Montreal, să zicem, n-ar fi în 1976 ci ar fi fost programată în aceste zile, doar puțini dintre atleții și atletele noastre ar izbuti o clasare onorabilă în finalele probelor respective, iar și mai puțini ar putea cuceri atît de mult doritele și prețioasele medalii. Dar nici una de aur, ci doar de argint sau de bronz. Cu rezultatele din 1973, în condiții de concurs mare, ar putea obține asemenea medalii doar Virginia Ioan la înălțime, Argentina Menis la disc și, spunem noi, poate Valeria Bufanu (100 mg) și Viorica Viscopoleanu (lungime), deși ultimele două nu se înscriu totuși printre primele trei performere ale sezonului.

...DAR ȘI ANGAJAMENTE NEONORATE!

Se poate constata că, în decursul sezonului competițional al anului 1973, **din 71 de atleți ai loturilor republicane de seniori și juniori, cu posibilități de a face parte din lotul olimpic, doar 27 și-au îndeplinit obiectivele de performanță, stabilite, încă din 1972, de ei și de antrenorii lor.** Proporția celor cu obiectivele realizate este nepermis de mică și trebuie să dea serios de gîndit celor în cauză. Se pot găsi, desigur, destule motive, explicații pentru acest mare număr de nereușite. Unele sînt reale, obiective, altele însă (**majoritatea**) nu! **După părerea noastră, singura explicație adevărată a acestei situații trebuie căutată la bază, adică la cît muncește fiecare atlet, cum muncește, ce regim de viață sportivă duce, cîtă preocupare are pentru propria-i pregătire, cît de exigent este față de sine însuși. Și, în legătură cu aceste chestiuni, s-ar mai putea vorbi despre competență, pasiunea, răspunderea antrenorului sau a profesorului respectiv, despre sprijinul pe care medicul sportiv îl aduce — sau nu-l aduce — în mod concret și în măsură trebuincioasă în procesul pregătirii, despre răspunderea pe care o au și pe care ar trebui s-o onoreze prin muncă (control, îndrumare, sprijin activ etc) birourile de secții, consiliile cluburilor, CJEFS-urile, comisiile locale și județene de atletism și — încheind lista aceasta — colegiile și comisiile din cadrul federației de specialitate.**

SĂ FACEM DIN SECȚIE UNITATEA — CU ADEVĂRAT — DE BAZĂ A ATLETISMULUI NOSTRU!

Adevărul este că, IN ACTIVITATEA NOASTRĂ ATLETICĂ, EXISTĂ ÎNCĂ, DIN NEFERICIRE, MULTE, FOARTE MULTE LIPSURI. ÎNTRE ACESTEA, PĂCATUL CEL MAI MARE ESTE ACELA CĂ SE VORBEȘTE MULT ȘI SE FACE PUȚIN, în special, în secțiile de atletism, unde, de fapt, ar trebui să pulseze o viață trepidantă. Dar la noi, încă nu se poate vorbi despre secția de atletism ca despre o unitate de bază, bine organizată pe toate planurile, cu un efectiv corespunzător (seniori, juniori și copii), cu cadre tehnice calificate, cu medic și maseur, cu materiale și echipamente îndestulătoare, cu bază sportivă utilată astfel ca să răspundă nevoilor, cu mijloace de recuperare după antrenamentul sau concursul atleților, cu un plan de acțiune, eșalonat pe mai mulți ani, care să constituie temelia activității de azi și de mîine. Cu extrem de puține excepții — dar nici acestea răspunzînd integral cerințelor — secțiile noastre de atletism sînt ceva simbolic, „materie primă" pentru rapoarte, statistici. Poate că ar fi de competența comitetului federal să discute acest aspect al activității atletice și poate că s-ar ajunge la comasarea — eventual — a unor așa zise secții pentru a crea unități reale, puternice, cărora să li se stabilească obiective concrete, care să fie controlate, îndrumate și sprijinite, secții în care să crească campioni și recordmani de valoare, pe care să se poată pune bază, să se conteze în orice moment.

Lieul central experimental de atletism din Cimpulung Muscel pare să fie exemplul spre care să ne îndreptăm atenția pentru a-i generaliza experiența pozitivă. La posibilitățile materiale, tehnice și de cadre de care dispun cîteva dintre marile noastre cluburi (Dinamo, Steaua, Rapid, Metalul, C.A.U. etc) secțiile lor de atletism ar putea da mult mai mult, mai aproape de nevoile actuale și de perspectivă ale atletismului nostru. Ar putea da, nimic de zis, dar cu o condiție: să devină secții în adevăratul înțeles al cuvîntului!

Faptul că mulți atleți nu și-au îndeplinit obiectivele de performanță pe anul 1973, înseamnă, de fapt, că ei nu și-au onorat obligațiile pe care și le-au asumat, cu care s-au angajat în fața colectivității atletismului nostru. Unde este răspunderea atletului, a antrenorului, a profesorului, a conducătorului de secție și de club?

Zilele trecute s-a desfășurat, la Snagov, anuala consfătuire a cadrelor tehnice care activează în atletism. Au fost prezenți, de la antrenorii emeriți pînă la cei care abia acum s-au dedicat acestei profesiuni, toți cei care selecționează, formează, educă și-i pregătesc pe sportivi pentru performanță.

La această consfătuire, între alte multe chestiuni discutate și lămurite, au fost prezentate și obiectivele de performanță ale atleților noștri fruntași pentru anul 1974, adică angajamentele lor pentru anul campionatelor europene de la Roma, jumătatea drumului dintre München și Montreal. N-avem nici un moment intenția să discutăm aceste obiective. Atleții și antrenorii lor își cunosc foarte bine posibilitățile. După ce le-am cercetat cu atenție angajamentele și, de ce să n-o spunem, cu foarte mult interes, am comparat respectivele performanțe cu cele din acest an, la unii atleți ținînd seamă de ritmul de creștere demonstrat în ultimele sezoane. N-o să criticăm pe nimeni pentru că s-a arătat optimist sau prea optimist în stabilirea obiectivului personal pentru 1974, dar nici nu lăudăm pe nimeni pentru aceasta. Cerem îngăduința și ne rezervăm această plăcere, de a lăuda, la sfîrșitul anului ce vine! În orice caz, față de cifrele pe care și le-au propus cei mai mulți dintre atleții noștri fruntași, înseamnă — nici mai mult, nici mai puțin — că 1974 va fi un an de excelente realizări; înseamnă că atleții noștri s-au decis — în sfîrșit! — să-și schimbe optica pregătirii și că vor munci mai mult și mai bine decît au făcut-o oricînd pînă acum; înseamnă că antrenorii noștri au și început să devină mai exigenți cu propria lor activitate și cu cea desfășurată de elevii lor, că-i interesează, într-adevăr, numai performanțele competitive pe plan internațional. Să fie, numai, așa, că va fi bine!

O CONSFĂTUIRE FOARTE UTILĂ

Felicităm federația de specialitate pentru o acțiune excelent organizată, care își va arăta, sperăm, cît de curînd roadele. Este vorba de tradiționala consfătuire anuală a cadrelor tehnice din atletism, desfășurată recent la Snagov, continuată apoi de cursul de perfecționare a profesorilor cu specializarea atletism (aceasta din urmă organizat în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului).

Am asistat la lucrările consfătuirii și putem spune că a fost extrem de utilă. S-au dezbătut, cu sinceritate și competență probleme majore ale atletismului, s-au analizat neajunsuri ale muncii tehnicienilor noștri, s-a făcut — la un înalt nivel tehnico-metodic — un interesant schimb de experiență, toate avînd un singur țel: progresul atletismului românesc.

Au fost prezentate numeroase referate valoroase, cu o problematică interesantă: știința conducerii, selecție, biomecanică, metode și mijloace de pregătire a unor atleți români fruntași etc.

În plus, federația a pus la dispoziția antrenorilor participanți la consfătuire o serie întreagă de materiale — între care 3 volume din lucrarea „ENCICLOPEDIA INTERNAȚIONALĂ A ANTRENORULUI DE ATLETISM", o foarte interesantă și utilă colecție de kinograme a celor mai buni atleți din lume și de la noi, bilanțul celor mai buni performeri europeni, cu date antropometrice etc.

CE TREBUIE SĂ OBȚINĂ „OLIMPICII"

Se spune că porțile lotului olimpic sînt larg deschise! Da, așa și este, dar ele sînt deschise larg numai pentru cei mai buni dintre atleții noștri fruntași, pentru cei care muncesc foarte mult și foarte bine, pentru cei mai dotați, pentru cei disciplinați. Pentru a răspunde așteptărilor, într-o măsură mai largă decît pînă acum, este nevoie, în foarte multe cazuri, de o schimbare radicală privind concepția de pregătire, metodele și mijloacele de antrenament, în concordanță cu cerințele, în continuă creștere, ale atletismului internațional.

Iată, mai jos, tabelul de norme stabilit de Federația română de atletism pentru selecționarea în lotul olimpic al țării noastre. Normele pentru 1974—1976 sînt stimulatorii pentru o muncă de calitatea cea mai bună. După părerea noastră, ele vor trebui considerate doar ca o cerință minimală pentru fiecare atlet în parte. Mai ales în ceea ce privește tabelul de norme olimpice pentru anul 1976 va trebui, la momentul oportun, să se facă corecțiile necesare căci după cum se constată din tabelul de mai jos recordurile mondiale sînt departe!

	rec. mondial	1974	1975	1976
		BĂRBAȚI		
100 m	(9,9)	10,3	10,2	10,1
200 m	(19,5)	21,0	20,8	20,6
400 m	(43,8)	46,7	46,2	45,7
800 m	(1:43,7)	1:47,7	1:46,8	1:46,0
1 500 m	(3:33,1)	3:41,0	3:39,5	3:38,0
5 000 m	(13:13,0)	13:43,0	13:37,0	13:29,0
10 000 m	(27:30,8)	29:00,0	28:35,0	28:15,0
maraton		2.21:00,0	2.17:00,0	2.14:00,0
20 km marș	(1.25:19,4)	1.30:30,0	1.29:00,0	1.28:00,0
50 km marș	(4.00:27,2)	4.15:00,0	4.11:00,0	4.08:00,0
3 000 m obst.	(8:14,0)	8:32,0	8:28,0	8:25,0
110 mg	(13,1)	13,9	13,7	13,5
400 mg	(47,8)	50,9	50,2	49,5
4 × 100 m	(38,2)	40,0	39,5	39,0
4 × 400 m	(2:56,1)	3:07,0	3:05,0	3:03,0
lungime	(8,90)	7,75	7,85	8,00
triplu	(17,44)	16,40	16,60	16,90
înălțime	(2,30)	2,15	2,18	2,21
prăjină	(5,63)	5,05	5,20	5,35
greutate	(21,82)	18,00	19,00	20,50
disc	(68,40)	60,00	62,00	64,00
ciocan	(76,40)	68,00	70,00	72,00
suliță	(94,08)	80,00	82,00	85,00
decatlon	(8 454)	7 650	7 850	8 000
		FEMEI		
100 m	(10,8)	11,6	11,4	11,2
200 m	(...,1)	23,6	23,2	22,9
400 m	(51,0)	54,0	53,0	52,3
800 m	(1:57,5)	2:04,0	2:02,0	2:00,0
1 500 m	(4:01,5)	4:13,0	4:10,0	4:07,0
100 mg	(12,3)	13,4	13,2	13,0
4 × 100 m	(42,6)	45,3	44,7	44,0
4 × 400 m	(3:23,0)	3:36,0	3:34,0	3:32,0
lungime	(6,84)	6,35	6,45	6,55
înălțime	(1,94)	1,82	1,85	1,88
greutate	(21,45)	17,00	18,00	18,80
disc	(69,48)	56,00	59,00	61,00
suliță	(66,10)	55,00	58,50	60,50
pentatlon	(4 932)	4 400	4 550	4 230

CE ȘI-AU PROPUS...

Iată obiectivele pe care și le-au propus, pentru anul 1974, cîteva dintre atleții noștri fruntași. Între paranteze am trecut cele mai bune performanțe ale respectivilor sportivi în anul 1973: **Argentina Menis** 63 m (66,82 m) la aruncarea discului, **Virginia Ioan** — atacarea recordului mondial la săritura în înălțime (1,94 m I. Blagoeva), **Cornelia Popescu** 1,92 m (1,88 m) la aceeași probă, **Ileana Silai** 4:07 la 1 500 m (4:12 în 1973), **Natalia Andrei** 2:03 la 800 m (2:05,5) și 4:10 la 1 500 m (4:18,4), **Doina Bădescu** 52,7 la 400 m (54,3), **Eva Zörgö** 59 m la aruncarea suliței (57,74 m), **Viorica Viscopoleanu** 6,65 m la lungime (6,50 m). La băieți: **Dorel Cristudor** 10,1 la 100 m (10,2), **Gheorghe Ghipu** 1:45,9 (1:46,4) la 800 m, **Nicolae Onescu** 1:47,0 (1:49,6) la 800 m și 3:41 (3:45,9) la 1 500 m, **Iosif Korodi** 50,8 (51,7) la 400 mg, **Gheorghe Cefan** 8:23 (8:26,2) la 3 000 m obstacole, **Constantin Stan** 1.27:00 (1.28:01,4) la 20 km marș, **Tudor Stan** 71 m (67,26 m) la aruncarea ciocanului, **Nichifor Ligor** 5,30 m (5,10 m) la săritura cu prăjina, **Gheorghe Megelea** 87 m (82,26 m) la aruncarea suliței, **Ion Zamfirache** 61 m (57,40 m) la aruncarea discului, **Vasile Bogdan** 7 880 p (7 651 p) la decatlon. Să vedem!

CONTRIBUȚII ȘI... CONTRIBUȚII

Prezentăm mai jos un clasament pe care îl considerăm extrem de semnificativ: acela al contribuției județelor țării și a Capitalei la bilanțul general al atletismului românesc.

Am ales, pentru alcătuirea acestui clasament, următoarele criterii: 1. numărul atleților clasați între primii 20 de pe continent în 1973, atît la seniori cît și la juniori; 2. numărul atleților clasați între primii 10 performeri români ai anului; 3. numărul finaliștilor la campionatele republicane (seniori, juniori I, II și III)

Și iată acum ierarhizarea celor 39 de județe. Prezentăm clasamentul integral, pentru ca fiecare, să știe unde anume se află...

1. București 3 204,8 p,
2. Argeș 991,5 p,
3. Cluj 373,1 p,
4. Brașov 347 p,
5. Iași 306 p,
6. Neamț 254,5 p,
7. Dolj 249 p,
8. Prahova 211,5 p,
9. Caraș-Severin 186 p,
10. Constanța 175 p,
11. Arad 151,2 p,
12. Bihor 143,6
13. Maramureș 125,5 p,
14. Brăila 121,5 p,
15. Mureș 109,5 p,
16. Sibiu 105 p,
17. Galați 100 p,
18. Timiș 88 p,
19. Suceava 48 p,
20. Covasna 35 p,
21. Bacău 33,2 p,
22. Vîlcea 28 p,
23. Buzău 25,1 p,
24. Botoșani 24 p,
25. Hunedoara 23 p,
26. Bistrița Năsăud 20 p,
27. Sălaj 15 p,
28. Mehedinți 11,5 p,
29. Satu Mare 10 p,
30. Ilfov 9 p,
31. Vrancea 7 p,
32. Dîmbovița 6 p.

Lipsesc din clasament județele **Alba, Gorj, Harghita, Ialomița, Teleorman, Tulcea, Vaslui,** iar județul Olt deține tristul record ca, în întreg cursul anului, să nu fi înscris nici un atlet la vreun campionat republican de sală, în aer liber sau de cros la seniori sau juniori!

S-A RENUNȚAT LA CERCURILE OLIMPICE?

Cîțiva dintre cei mai merituoși atleți proveniți din rîndurile elevilor, deținători ai insignei „Cercurile olimpice" au evoluat, precum se știe, la J.O. de la Ciudad de Mexico și la cele de la München. Cornelia Popescu, Gheorghe Ghipu, Roxana Vulescu, Eva Zörgö *sînt numai cîțiva dintre purtătorii „CERCURILOR OLIMPICE" care au participat la J.O. și care astăzi se numără printre cei mai buni atleți din țara noastră, unii dintre ei fiind clasați și printre cei mai buni din lume.*

„CERCURILE OLIMPICE" constituie o posibilitate de prim ordin de a populariza atletismul în rîndul maselor largi de școlari, de a depista noi și noi talente pentru activitatea de performanță a acestui sport. De aceea, firesc, organizării diferitelor concursuri pentru cucerirea insignei trebuie să li se acorde importanța cuvenită, normele care trebuie obținute să fie bine popularizate printre eleri iar pregătirea sportivă să se desfășoare la un nivel tot mai ridicat. Din păcate, pînă la această oră, nu se știe încă nimic concret despre ceea ce trebuie să realizeze candidații pentru Jocurile Olimpice de la Montreal. Și, iată, a trecut un an din cei patru care despart München-ul de Montreal!

Așteptăm normele și alte cerințe care au fost stabilite de organizatori — Ministerul Educației și Învățămîntului — pentru a le putea aduce la cunoștință, și pe această cale, celor interesați: elevi, profesori, directori de școli, părinți etc.

ANUL ATLETIC INTERNAȚIONAL 1973 NU A TRĂIT ÎN UMBRA MÜNCHEN-ULUI

Spuneam, la începutul retrospectivei publicată în numerele trecute ale ziarului, că anul atletic internațional 1973 nu a fost unul obișnuit, de „relaxare" post-olimpică. Și aceasta, în ciuda faptului că el nu a fost prea bogat în evenimente de cea mai mare importanță — acestea s-au redus, de fapt, doar la două, Universiada și Cupa Europei, cărora le putem adăuga obișnuitul — acum — campionat european indoor. Și, totuși, așa cum afirmam, există numeroase argumente care susțin nota de interes pe care sezonul '73 a reușit s-o suscite. Este adevărat, anul care se încheie acum a avut și unele trăsături caracteristice indeobște sezoanelor de după Jocurile Olimpice —ar fi imposibil să găsim, în întreaga istorie a atletismului, ani post-olimpici la fel de „valoroși" ca aceia de disputare a Olimpiadelor — dar, repetăm, sezonul 1973 a reușit să iasă din umbra München-ului.

Să notăm, mai întîi că am fost martorii unui număr neobișnuit de mare de recorduri mondiale: **25 numai în probele clasice, care figurează în programul J.O. și al campionatelor europene!** Interesant de remarcat că au fost depășite unele din cele mai vechi performanțe supreme, cum este cazul recordurilor masculine la 110 mg (recordul lumii data din 1959) sau 800 m (vechiul record fusese stabilit în 1962), că au fost depășite sau atinse granițe „spectaculoase" ale atletismului — învingerea graniței celor 11 secunde la 100 m fete sau a „barierei" de 2,30 m la săritura în înălțime bărbați.

Se spune, în general, că sezoanele post-olimpice au ca principală trăsătură așa zisa „schimbare de generații". În cazul anului 1973, am fi tentați să refuzăm această caracterizare afirmînd, mai degrabă, că a fost un an de îmbogățire a generației de mari performeri, întrucît pierderile — cîțiți renunțările la performanță — au fost puține (mai evidente în cazul atletismului american, unde cariera unui sportiv durează rareori mai mult de un ciclu olimpic) în comparație cu cîștigurile — cîțiți: ascensiunea și afirmarea unor noi vedete.

Sîntem, de asemenea, tentați să așezăm pe cei remarcați de rezultatele obținute în acest sezon în mai multe grupe. În prima, aceea a **marilor revelații**, s-ar încadra, după opinia noastră, atleți care într-o probă sau alta nu figurau la încheierea anului olimpic între primii 15—20 de performeri mondiali, cu alte cuvinte sportivi cvasinecunoscuți, ce au reușit în acest an performanțe care i-au adus în prim planul atenției generale, unii dintre ei reușind chiar rezultate-record. Este, de pildă, cazul, tanzanianului **Filbert Bayi**, noul recordman al Africii la 1 500 m, neînvins în 1973 pe această distanță, al italianului **Marcelo Fiasconaro** — cunoscut, este drept, dar ca specialist la 400 m — surprinzător recordman mondial la 800 m după numai 3—4 curse, al sprinterului american **Steve Williams**, al polivalentei alergătoare finlandeze **Monalisa Pursiainen**, la fel de bună la 100, 200 și 400 m.

O a doua grupă ar fi aceea a **„confirmărilor"** cuprinzînd atleți cunoscuți, valoroși, dar care abia în sezonul 1973 au reușit performanțe de cel mai înalt nivel. Tot aici i-am include și pe cei cîțiva învinși ai Olimpiadei münchineze care și-au luat acum, prin performanțele lor, oarecari revanșe. Îi vom cita pe **Al. Feuerbach**, recordman mondial la aruncarea greutății, pe **Dwight Stones** primul săritor la 2,30 m, pe **Svetla Zlateva**, noua recordmană la 800 m, pe multicomentatul **Dave Bedford**, pe **Burglinde Pollak**, care ne-a dovedit că ea este, totuși, cea mai bună pentatlonistă a lumii.

În sfîrșit, mai este categoria marilor campioni care și-au redovedit înalta clasă: **Rod Milburn, Emile Puttemans, Klaus Wolfermann, Renate Stecher, Anneiie Ehrhardt, Nadejda Cijova, Faina Melnik** și **Ruth Fuchs** se încadrează, după părerea noastră, în această categorie.

Au fost, desigur, și performeri pentru care anul 1973 nu a reprezentat decît unul de tranziție între J.O. 1972 și C.E. 1974 — **Borzov, Avilov, Vasala etc.** — dar nu aceasta este nota dominantă a atitudinii vedetelor față de anul atletic 1973.

Rămînem la convingerea că sezonul încheiat acum a fost deosebit de interesant, cu multe puncte de atracție în privința performanțelor, cu multe nume noi în rîndul „marilor", nume pe care le vom auzi mult mai des în anii viitori.

Este neîndoios că atletismul nostru, în ansamblul activității sale, a marcat, în acest an, un pas înainte. Dar, pasul făcut nu este nici suficient de hotărît, nici suficient de mare pentru a satisface pretențiile pe care le avem de la acest sport. Progresul înregistrat nu este nici general, nici la un plafon valoric prea ridicat, în măsură să ne poată face să privim cu optimism campionatele europene de anul viitor, de la Göteborg și Roma, Jocurile Olimpice din 1976 de la Montreal.

Pentru ca atletismul nostru să devină competitiv pe plan internațional, trebuie acționat cu toată fermitatea în direcția consolidării organizatorice, la toate nivelele sale, în special în secții și în școală; trebuie serios îmbunătățit procesul de instruire și educație a tuturor atleților, începînd cu... începătorii și încheind cu campionii noștri; trebuie impulsionată apropierea atletismului de știință, în special de medicină; trebuie ridicat nivelul de profesionalitate al diferitelor categorii de tehnicieni; trebuie sporită exigența în muncă, răspunderea față de activitatea desfășurată.

Primul an al noului ciclu olimpic s-a încheiat cu bilanțul cunoscut care, indiscutabil, putea și era de așteptat să fie și mai bogat. Urmează, pînă la Montreal, aproape 3 ani. Sînt anii hotărîtori nu numai pentru ceea ce vor realiza atleții noștri pe stadionul olimpic din orașul canadian, ci și pentru ceea ce vor face, juniorii de astăzi, la Jocurile Olimpice din anul 1980, la toate competițiile de amploare de acum și pînă atunci.

Atletismului nostru i-au fost și îi vor fi asigurate condiții de activitate de care are nevoie. Trebuie numai ca aceste condiții să fie folosite cu eficiență pentru ca randamentul, exprimat prin cifrele performanțelor, prin succesele atleților fruntași, să fie cel dorit de toți cei care iubesc acest sport, care-i prețuiesc utilitatea și îi recunosc întîietatea în sistemul de educație fizică din țara noastră.

„GENERAȚIA DE AUR"

Una din marile probleme ale atletismului românesc — nu este pentru nimeni un secret — este aceea, dintotdeauna, **a nerealizării la vîrsta maturității a talentelor remarcate în perioada junioratului.** O problemă neplăcută, adesea discutată de specialiștii noștri, avînd cauze complexe, multiple, o problemă pe care o ridicăm pentru a nu știm cîta oară. O ridicăm, acum, la sfîrșitul unui an în care pășește la vîrsta majoratului una din cele mai valoroase generații de juniori pe care le-a avut atletismul românesc.

Succesele din acest an ale tinerilor noștri atleți vă sînt, probabil, cunoscute, unele din ele fiindu-vă prezentate chiar în această pagină. Nu avem intenția de a vi le reaminti aici.

Am vrea numai să remarcăm — și au spus-o înaintea noastră cîțiva antrenori străini, tehnicieni de faimă mondială — că nu multe sînt țările care se pot mîndri cu talente de calibrul unui **Gheorghe Ghipu** sau **Gheorghe Megelea**, fruntași mondiali în acest an în probele lor, recordmani continentali de juniori. Nu prea multe, de asemenea, sînt țările care au un **Iosif Korodi**, un **Nicolae Onescu**, pe **Niculina Lungu** sau **Doina Spînu**.

I-am numit numai pe cei mai buni — la ora actuală — dintre cei care ne fac să numim actuala promoție a atleților juniori — unii dintre ei vor mai fi juniori un an sau doi — o adevărată „generație de aur". O generație care ne poate aduce la confruntările de mare anvergură (Jocuri Olimpice, campionate europene), dintr-un viitor mai îndepărtat sau mai apropiat, acest metal prețios.

Este de datoria noastră, a tuturor — dar în primul rînd a celor care se ocupă direct de pregătirea lor — să avem grijă de aceste talente, să facem totul pentru ca această „comoară" să nu se piardă...

Pagină realizată de Romeo VILARA și Vladimir MORARU